

דְּלֹא יִפְקֹז מִן עֲבֹדוֹתֵהוּן לְעֵלְמִין. וּבִהְיֵה אֲתַחְזִי גְבוּרָתָא וְשִׁלְטְנוּתָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְדַכְרָנָא דָּא לֹא יִשְׁתַּצִּי מִיִּשְׂרָאֵל לְדָרִי (ד' פ"ח ע"א) דְרִין, דְּאִי לֹא הָוּה חֵילָא וּגְבוּרָתָא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, כָּל מַלְכֵי עַמִּין, וְכָל חֲרָשֵׁי עַלְמִין, וְחַפְיָמֵי עַלְמִין, לֹא יִפְקֹז לְיִשְׂרָאֵל מִן עֲבֹדוֹתָא, דְשָׂרָא קְטָרִין דִּלְהוּן, וְתִבְר כָּל אֵינוֹן פְּתָרִין, בְּגִין לְאַפְקָא לוֹן. עַל דָּא כְּתִיב, (ירמיה י') מִי לֹא יִרְאֶה מְלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לֶךְ יֵאָתֶה כִּי בְּכָל חַכְמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל מַלְכוּתָם לְמַאֲיִן כְּמוֹךְ.

לְיִשְׂרָאֵל שְׁלֹא יֵצְאוּ מִעֲבֹדוֹתָם לְעוֹלָמִים. וּבְזֶה נִרְאִית הַגְּבוּרָה וְהַשְּׁלֹטוֹן שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְזִכְרוֹן זֶה לֹא יִכְלֶה מִיִּשְׂרָאֵל לְדוּרֵי דוֹרוֹת. שְׂאֵם לֹא הָיָה כַח וּגְבוּרָה שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כָּל מַלְכֵי הָעַמִּים וְכָל מְכַשְׁפֵי הָעוֹלָמוֹת וְחַכְמֵי הָעוֹלָמוֹת, לֹא יֵצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִן הָעֲבֹדוֹת, שֶׁהִתִּיר אֶת הַקְּשָׁרִים שֶׁלָּהֶם וְשִׁבַר אֶת כָּל אוֹתָם הַכְּתָרִים כְּדִי לְהוֹצִיא אוֹתָם. עַל זֶה כְּתוּב (ירמיה י') מִי לֹא יִרְאֶה מְלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לֶךְ יֵאָתֶה כִּי בְּכָל חַכְמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל מַלְכוּתָם מִאֲיִן כְּמוֹךְ.

בְּכֶה רַבִּי שְׁמַעוֹן, אָרִים קָלִיָּה וְאַתְנַח, אָמַר קִנְטוּרָא דְקִיטְפָא אֲשַׁתְּכַח, חֲשַׁבְתוּן דְשִׁבַח קְדוּשָׁא בְרִיךְ הוּא כַּמָּה זְמַנִּין, (דברים ה) אֲשֶׁר הוֹצִיאֲתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, (דברים טז) הוֹצִיאֲךָ יי' אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם, (דברים ה) וַיֹּצִיאֲךָ יי' אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם, (שמות יב) הוֹצִיאֲתִי אֶת צְבָאוֹתֶיכֶם, (שמות יג) זְכוֹר אֶת הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יֹצֵאתָ מִמִּצְרַיִם, (דברים יד) וַיֹּצִיאֲךָ בְּפָנָיו בְּכַחוֹ הַגְּדוֹל מִמִּצְרַיִם, (שמות יג) הוֹצִיא יי' אֶתְכֶם מִזֶּה.

בְּכֶה רַבִּי שְׁמַעוֹן, הָרִים קוֹלוֹ וְנִאָּנַח. אָמַר, אֲשַׁכּוֹל הַקִּנְטוּר נִמְצָא. חֲשַׁבְתֶּם שֶׁשִּׁבַּח הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כַּמָּה פְּעָמִים, (דברים ה) אֲשֶׁר הוֹצִיאֲתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, (שם טז) הוֹצִיאֲךָ ה' אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם, (שם ה) וַיֹּצִיאֲךָ ה' אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם, (שמות יב) הוֹצִיאֲתִי אֶת צְבָאוֹתֶיכֶם, (שם יג) זְכוֹר אֶת הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יֹצֵאתָ מִמִּצְרַיִם, (דברים יד) וַיֹּצִיאֲךָ בְּפָנָיו בְּכַחוֹ הַגְּדוֹל מִמִּצְרַיִם, הוֹצִיא ה' אֶתְכֶם מִזֶּה.

אֲרָא תֵּאנָא, עֲשֶׂרָה כְּתָרִין, אֵינוֹן לְתַתָּא, כְּגוֹנוֹנָא דְלַעִילָא, וְכִלְהוּ סְתִימִין בְּתַתָּא אֵלִין דְּאֶמְרָן. וְתַלַּת קְשָׁרִין קְשִׁירוּ בְּהוּ, עַל תַּלַּת דְּרָגִין אֵלִין דְּבַהוּ עֲבָדוּ, דִּישְׂרָאֵל לֹא יִפְקֹז מִשְׁעֲבוּדֵיהוּן לְעֵלְמִין.

אֲרָא שְׁנִינּוּ, עֲשֶׂרָה כְּתָרִים הֵם לְמַטָּה כְּמוֹ שֶׁלְמַעְלָה, וְכֻלָּם נִסְתָּרִים בְּשִׁלְשֵׁת אֵלֶּה שְׁאֶמְרָנוּ. וְשִׁלְשָׁה קְשָׁרִים קְשִׁוּרִים בָּהֶם עַל שְׁלֹשׁ דְּרָגוֹת אֵלוּ שְׁבָהֶם עֲשׂוּ שְׁיִשְׂרָאֵל לֹא יֵצְאוּ מִשְׁעֲבוּדָם לְעוֹלָמִים.

זְבָאֵן אֲתוּן אַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב, דְּבִזְכוּתְכוּן שְׁרִיאוּ קְטָרִין, וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא דְכָר תַּלַּת קְטָרֵי מְהִימְנוּתָא דְלִכּוּן הָדָא הוּא דְכְּתִיב, (שמות ב) וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ אֶת אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב. אֶת אַבְרָהָם, הָא קְשָׁרָא חָדָא, דְאַבְרָהָם. אֶת יִצְחָק, הָא קְשָׁרָא תְנִינָא, דִּישְׁחָק. וְאֶת יַעֲקֹב, הָא קְשָׁרָא תַלִּיתָא, שְׁלִימָתָא דִּיעֲקֹב.

אֲשֶׁרִיכֶם אַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב, שְׁבִזְכוּתְכֶם הִתִּירוּ אֶת הַקְּשָׁרִים, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זָכַר שְׁלִשֵׁת קְשָׁרֵי הָאֱמוּנָה שְׁלָכֶם. זֶהוּ שְׁכַתוּב (שמות ב) וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ אֶת אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב. אֶת אַבְרָהָם - הָרִי קְשָׁר אֶחָד שֶׁל אַבְרָהָם. אֶת יִצְחָק - הָרִי קְשָׁר שְׁנֵי שֶׁל יִצְחָק. וְאֶת יַעֲקֹב - הָרִי קְשָׁר שְׁלִישִׁי, שְׁלִימָתוֹ שֶׁל יַעֲקֹב.

תנא, פל זמנין וחגיין ושבתין, פלהו דוכרנא
להאי, ועל האי אתקיימו כלהו,
דאלמלא האי, לא הוה נטורא דזמנין וחגיין
ושבתין. ובגייני כף, לא אשתצי דכרנא
דמצרים מפל זמנין וחגיין ושבתין. תא חזי
דינא (פ"א דא) הוא יסודא ושרשא דאורייתא,
וכל פקודוי, וכל מהימנותא שלימתא
דישראל.

ועוד אמאי לא הוה ביממא דשאלתו. תנינן,
פתיב היום אתם יוצאים, וכתיב הוציאך
י' אלהיך ממצרים לילה. אלא תאנא, עקרא
דפורקנא דישראל, לא הוה אלא בלילה,
דליליא שרא קטרין, ועביד נוקמין, ויומא
אפיק לון פריש גלי, הדא הוא דכתיב, (במדבר
לג) יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים.
(ג"א ועוד לילה שארי קטרין ועביד נוקמין ודינין ויומא גלי ופרסם ניסא
ונוקמא דאתעביד הדא הוא דכתיב יצאו בני ישראל ביד רמה וגו').
וכתיב ומצרים מקברים את אשר הכה י' בהם
פל בכור, דא הוא פרסומי ניסא.

אתו ר' חייא ור' יוסי, אשתטחו קמיה,
ונשקו ידוי. ובכו ואמרו, גליפין עלאין
ותתאין, זקפן רישא בגינה, עבד קדשא
בריך הוא ירושלים לתתא, פגוונא דלעילא.
עבד (רשב"י) שורי קרתא קדישא ותרעוי.
מאן דעייל, לא עייל, עד דיפתחון תרעין.
מאן דסליק, לא סליק, עד דיתתקנון דרגין
דשורי מאן יכיל למפתח תרעין דקרתא
קדישא, ומאן יכיל לאתקנא דרגין דשורי,
דא רבי שמעון בן יוחאי, דאיהו פתח
תרעין דרזי דחכמתא, ואיהו אתקין דרגין
עלאין, וכתיב (שמות לד) יראה כל זכורף
את פני האדון י'. מאן פני האדון י',
דא רבי שמעון בן יוחאי, דמאן דאיהו

למדנו, פל הזמנים והחגים
והשבתות, פלם זפרון לזה, ועל
זה התקיימו כלם, שאלמלא זה לא
היתה שמירה של זמנים וחגים
ושבתות, ולכן לא כלה הזכרון
של מצרים מפל הזמנים והחגים
והשבתות. בא ראה, דין (ה) הוא
יסוד ושרש של התורה, וכל
מצוותיו, וכל האמונה השלמה
של ישראל.

ועוד, למה לא היה ביום כפי
ששאלתם? שנינו, כתוב היום
אתם יוצאים, וכתוב הוציאך ה'
אלהיך ממצרים לילה. אלא
שנינו, עקר גאלת ישראל לא היה
אלא בלילה, שהלילה מתיר
קשרים ועושה נקמות, והיום
הוציא אותם בראש גלוי, זהו
שכתוב (במדבר לג) יצאו בני ישראל
ביד רמה לעיני כל מצרים. (ועוד,
הלילה מתיר את הקשרים ועושה נקמות ודינים,
והיום מגלה ומפרסם הנס והנקמה שנעשה. זהו
שכתוב יצאו בני ישראל ביד רמה וגו'). וכתוב
ומצרים מקברים את אשר הכה
ה' בהם כל בכור. זהו פרסום הנס.
באו רבי חייא ורבי יוסי,
השתטחו לפניו ונשקו ידו, ובכו
ואמרו, חקיקות עליונים
ותחתונים מרימים ראש בזכותך.
עשה הקדוש ברוך הוא ירושלים
למטה כמו שלמעלה. עשה ורשב"י
חומות העיר הקדושה ושעריה.
מי שנכנס, לא נכנס עד שיפתחו
השערים. מי שעולה, לא עולה
עד שיתקנו המדרגות של
החומות. מי יכול לפתח את שערי
העיר הקדושה, ומי יכול להתקין
את המדרגות של החומות? זה
רבי שמעון בן יוחאי, שהוא
פותח שערים של סודות החכמה
והוא מתקן דרגות עליונות.
וכתוב (דברים טו) יראה כל זכורף
את פני האדון ה'. מי זה פני
האדון ה'? זה רבי שמעון בן

יוחאי, שמי שהוא זכר מן הזכרים צריך להראות לפניו. אמר להם, עד עכשו לא סימנו הדבר על שאלתכם, שהרי שנינו וזה הכה כל בכור, כל בכור סתם, כמו שאמרנו. והכל היה כמו של אותם שמתו, אותם קושרי הקשרים שהיו משתמשים בכשפיהם באותם הפתרים. מהם משתמשים בעליונים ומהם פתחוננים, ואף על גב שכלם הם פתחוננים. וכל ארץ מצרים מלאה היתה פשפים, וכתוב פי אין בית אשר אין שם מת.

ונעשה דין בכל, בשעה שהתפנסו כלם בבתיהם ולא היו מתפזרים במדבר ובשדה, אלא כלם נמצאו בבתיהם, ואור הנר יפה לבדיקה מבחוץ ועשה הלילה את דיניו בכל באותה שעה. ושנינו שהיה מאיר הלילה כמו היום בתקופת תמוז, וראה כל העם את דיני הקדוש ברוך הוא, זהו שכתוב (תהלים קלט) ולילה כיום יאיר כחשכה כאורה. ובשעה שיצאו, נמצאו כלם מתים בשוקים לעיני הכל. רצו לקבר אותם ולא מצאו, וזה היה קשה להם מהכל. ראו את ישראל יוצאים לעיניהם בצד אחד, וראו את מתייהם בצד האחר. ובכל היה פרסום הנס שלא היה פנה מיום שנברא העולם.

ובא ראה, כתוב ליל שמרים הוא לה' להוציאם וגו', הוא הלילה הזה לה' שמרים לכל בני ישראל וגו'. פסוק זה קשה, פיין שאמר ליל, מה זה שמרים, ולא שמור? שמור היה צריך (לכתם)! וכתוב הוא הלילה הזה. ליל אמר בהתחלה, ואחר כך לילה.

א"א כך שנינו, כתוב (דברים כב) פי יהיה נערה בתולה. נער כתוב, מה הטעם? משום שכל זמן שלא קבלה זכר, נקראת נער. משקבלה

דכורא מן דכרניא, בעי לאתחזאה קמיה. אמר לון, עד השתא, לא סיימנא מלה דשאלתא דילכון, דהא תנינן, וי"י הפה כל בכור, כל בכור סתם, פדקאמרן. וכלא הוה כמה דאינון דמיתו, אינון קטורי קטרין, דהוו משתמשי בחרשייהו באינון בתריין. מנהון משתמשי בעלאי, ומנהון בתתאי, ואף על גב דכלהו תתאין אינון. וכל ארעא דמצרים מליא חרשין הוה. וכתוב פי אין בית אשר אין שם מת.

ואתעביר דינא בכלא, בשעתא דאתכנשו כלהו בבתיהון, ולא הוו מתפזרי במדברא ובחקלא, אלא פלהו אשתכחו בבתיהון, (ואור הנר יפה לבדיקה מבחוץ) ועבד ליליא דינוי בכלא בההיא שעתא. ותנא הוה נהיר ליליא כיומא דתקופה דתמוז, וקמא כל עמא דינוי דקודשא בריהו הוא, קדא הוא דכתיב (תהלים קלט) ולילה כיום יאיר כחשכה כאורה.

ובשעתא דנפקו אשתכחו כלהון מתין בשוקין לעיניהון דכלא, בעיין לאקברא להו ולא אשכחו, ודא אקשי להו מפלא. חמו לישראל נפקין (דף ל"ח ע"ב) לעיניהון בחד גיסא, וחמו למיתיהון באידך גיסא. ובכלא הוה פרסומי ניסא, דלא הוה כהאי מיומא דאתברי עלמא.

ותא חזי, פתיב ליל שמרים הוא ליי' להוציאם וגו', הוא הלילה הזה ליי' שמרים לכל בני ישראל וגו', האי פסוקא קשיא כיון דאמר ליל, מהו שמרים, ולא שמור, שמור מיבעי ליה. וכתוב הוא הלילה הזה, ליל קאמר בקדמיתא, ובתר לילה.

א"א הכי תנינן, פתיב, (דברים כב) פי יהיה נערה בתולה. נער פתיב, מאי טעמא. משום

זָכַר, נִקְרָאת נְעֵרָה. אִף פֶּאֵן, לַיִל -
עַד שְׁלֵא קִבְּלָה זָכַר. וְאִף עַל גַּב
שְׁפִתוֹב בּוֹ שְׁמוּרִים - זָכַר הָיָה עֲתִיד
לְהִתְחַבֵּר עִמָּה. וּבְשַׁעֲזָה שְׁהִתְחַבֵּר
עִמָּה זָכַר, כְּתוּב הוּא הַלִּילָה הַזֶּה
לְה' שְׁמֹרִים. שְׁמוּרִים - זָכַר וּנְקֵבָה,
וּמְשׁוּם כֶּף כְּתוּב הַלִּילָה הַזֶּה.

וּבְמִקּוּם שְׁנַמְצָאוּ זָכַר וּנְקֵבָה אֵין
שְׁבַח אֱלֹא לְזָכַר. וְכֶף שְׁבַחוּ יִשְׂרָאֵל
בְּתִשְׁבַּחוּתֵיהֶם לְזָכַר וְלֹא לְנְקֵבָה,
זֶהוּ שְׁפִתוֹב (שְׁמוֹת טו) זֶה אֱלִי וְאֲנֹהוּ,
שְׁאֵין שְׁבַח בְּמִקּוּם שְׁזָכַר וּנְקֵבָה
נְמַצָּאִים אֱלֹא לְזָכַר. וְעַל זֶה (וְלֹדָה)
מִחֲפִים יִשְׂרָאֵל, שְׁפִתוֹב (יִשְׁעִיה כוה)
זֶה ה' קוֹיְנוּ לוֹ נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה
בִּישׁוּעָתוֹ. מְשׁוּם שְׁכָף עֲתִיד
לְעֲשׂוֹת לָהֶם, שְׁפִתוֹב (מִיכָה ז) כִּימִי
צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֶרְאֶנּוּ
נִפְלְאוֹת.

וְכֹדֵר זֶה כֶּף הוּא - כְּמוֹ שְׁכָפָן לַיִל
וְלִילָה, כֶּף עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְעֲשׂוֹת לָהֶם, שְׁפִתוֹב שְׁמַר מָה
מְלִילָה שְׁמַר מָה מְלִיל. מָה לְהֵלֵן
שְׁמִירָה וְלַיִל, אִף פֶּאֵן שְׁמִירָה וְלַיִל.
מָה לְהֵלֵן שְׁמִירָה וְלִילָה, אִף פֶּאֵן
שְׁמִירָה וְלִילָה.

וְלִילָה נִקְרָא אַגַּב זָכַר, זֶהוּ שְׁפִתוֹב
(יִשְׁעִיה כב) אֶתָּא בְּקֶר וְגַם לִילָה. בְּקֶר,
כְּמוֹ שְׁנַמְצָמַר (בְּרֵאשִׁית יט) וַיִּשְׁכַּם
אֲבִרְהָם בְּבִקְר, שֶׁהוּא מִדְּתוֹ מְמֹשׁ.
וְכִתוּב (תְּהִלִּים ה) ה' בְּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי,
בְּקֶר מְמֹשׁ.

יִשְׁבּוּ רַבֵּי חֲזִיא וְרַבֵּי יוֹסִי, וְלַמַּד
לָהֶם הַסּוּד שֶׁל תּוֹרַת כְּהֻנִּים, וְהָיוּ
חוֹזְרִים כָּל יוֹם וְיוֹשְׁבִים לְפָנָיו. יוֹם
אֶחָד יֵצֵא רַבֵּי שְׁמַעוֹן לְחוּץ, הֵלְכוּ
עִמּוֹ, הִגִּיעוּ לְשַׂדֵּה אֶחָד וַיִּשְׁבּוּ.

כְּתוּב רַבֵּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, בֹּא רָאֵה,
כְּתוּב (קֹהֶלֶת ז) אֶת הַכֹּל רְאִיתִי בְיַמֵּי

זָכַר, נִקְרָאת נְעֵרָה. אִף פֶּאֵן, לַיִל -
עַד שְׁלֵא קִבְּלָה זָכַר. וְאִף עַל גַּב
שְׁפִתוֹב בּוֹ שְׁמוּרִים - זָכַר הָיָה עֲתִיד
לְהִתְחַבֵּר עִמָּה. וּבְשַׁעֲזָה שְׁהִתְחַבֵּר
עִמָּה זָכַר, כְּתוּב הוּא הַלִּילָה הַזֶּה
לְה' שְׁמֹרִים. שְׁמוּרִים - זָכַר וּנְקֵבָה,
וּמְשׁוּם כֶּף כְּתוּב הַלִּילָה הַזֶּה.

דְּכָל זְמַן דְּלֹא קִבְּלִית דְּכַר, אֲתִקְרִי נְעֵר,
מִדְּקִבְּלִית דְּכַר, אֲתִקְרִי נְעֵרָה. אוֹף הֵכָא, לַיִל
עַד לֹא קִבְּלִית דְּכַר. וְאִף עַל גַּב דְּכִתִּיב בֵּיה
שְׁמוּרִים דְּכַר הָוָה זְמִין לְאַתְחַבְּרָא עִמָּה
וּבְשַׁעֲזָתָא דְאַתְחַבְּרָא עִמָּה דְכַר, כְּתִיב, הוּא
הַלִּילָה הַזֶּה לִי שְׁמֹרִים. שְׁמֹרִים: דְּכַר
וּנְקֵבָא. וּבְגִינֵי כֶף כְּתִיב הַלִּילָה הַזֶּה.

וּבְאַתְרָא דְאַשְׁתְּכַחוּ דְכַר וּנְקֵבָא, לִית שְׁבַחָא
אֱלֹא לְדְכוּרָא. וְהֵכִי שְׁבַחוּ יִשְׂרָאֵל
בְּתוֹשְׁבַּחֵיהוּ. לְדְכוּרָא וְלֹא לְנוֹקְבָא, הֵדָא
הוּא דְכִתִּיב, (שְׁמוֹת טו) זֶה אֱלִי וְאֲנֹהוּ. דְלִית
שְׁבַחָא בְּאַתְרָא דְדְכוּרָא וּנְקֵבָא אֲשִׁתְּכַחוּ,
אֱלֹא לְדְכוּרָא. וְעַל דָּא (נ"א וְלֹדָא) מְחַפְּאֵן
יִשְׂרָאֵל, דְכִתִּיב, (יִשְׁעִיה יב) זֶה יְי' קוֹיְנוּ לוֹ נְגִילָה
וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתוֹ. מְשׁוּם דְהֵכִי זְמִין לְמַעַבְד
לְהוּ, דְכִתִּיב, (מִיכָה ו) כִּימִי צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
אֶרְאֶנּוּ נִפְלְאוֹת.

וְרִזָּא דָּא הֵכִי הוּא, כְּגוּוֹנָא דְהֵכָא לַיִל וְלִילָה,
כֶּף זְמִין קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַעַבְד לְהוּ,
דְכִתִּיב, (יִשְׁעִיה כב) שׁוֹמֵר מָה מְלִילָה שׁוֹמֵר מָה
מְלִיל. מָה לְהֵלֵן שְׁמִירָה וְלַיִל, אוֹף פֶּאֵן
שְׁמִירָה וְלַיִל. מָה לְהֵלֵן שְׁמִירָה וְלִילָה, אוֹף
פֶּאֵן שְׁמִירָה וְלִילָה.

וְלִילָה אֲתִקְרִי אַגַּב דְכוּרָא, הֵדָא הוּא דְכִתִּיב,
(יִשְׁעִיה כב) אֶתָּא בְּקֶר וְגַם לִילָה. בְּקֶר:
כְּמוֹ דְאֶתָּא אָמַר (בְּרֵאשִׁית יט) וַיִּשְׁכַּם אֲבִרְהָם
בְּבִקְר. דְהוּא מִדְּתוֹ מְמֹשׁ. וְכִתִּיב (תְּהִלִּים ה) יְי'
בְּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי, בְּקֶר מְמֹשׁ.

יְתַבּוּ ר' חֲזִיא וְר' יוֹסִי, וְאוּלְיָף לְהוּ רִזָּא
דְתּוֹרַת כְּהֻנִּים, וְהָיוּ מְהִדְרֵי בְּכָל יוֹמָא
וַיְתַבֵּי קָמִיה. חַד יוֹמָא נִפְק רַבֵּי שְׁמַעוֹן לְבֵר, אֶזְלוּ בְּהַדְיָה, מָטוּ לְחַד
חֻקְלָא יְתַבּוּ.

כְּתוּב רַבֵּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, תָּא חֲזִי, כְּתִיב, (קֹהֶלֶת ז) אֶת הַכֹּל רְאִיתִי בְיַמֵּי הַבְּלִי